

vil ikke, som det ærede Medlem fra Hølstebro siger, komme til at løbe parallelt med Østlinien. Den vil hverken komme til at løbe parallelt med Øst- eller med Vestbanen, men den vil blive en slet og ret Straabane; i alt Fald har jeg ingen Tvivl om, at Strækningen fra Hølstebro til Veile vil være en saadan. Jeg synes at det ærede Medlem fra Herning (K. Nielsen), som var saa slem mod mig skulde være rigtig glad, om han kunde faae Banen Viborg til Herning, og ikke gaa til, hvad jeg vilde kalde en saadan Wildmand af Bane som den foreslaaede.

Judenrigsministeren (Singer Slev): Jeg skal tillade mig endnu at gjøre et Par korte Bemærkninger. Jeg skal overfor de ærede Forslagsstillere ikke undlade at udtale at fordi Regjeringen ikke finder Anledning til at foreslaa en Statsbane, og heller ikke til at understøtte private Baneanlæg, som konkurrere med Statsbanerne og jo præjudicere fremtidige Anlæg i Jylland, kan man ikke deraf slutte, at Regjeringen aldeles Intet vil gjøre; det kan man saa meget Mindre, som jeg i Fjor ikke har vægret mig ved at understøtte eller i alt Fald modtage en lokal Jernbane paa vedkommende Sted fra Veile til Give. Det er dog en hel Del. Det ærede Medlems Hovedslutning er altsaa aldeles ikke berettiget. Deraf, at Staten ikke tager dette i sin Haand, fører jo ikke til, at Staten afviser enhver Fordring paa, at der gjøres Noget for vedkommende Egn. Hvad angaar det Tilskud, Egnen skal give, saa rettede jo det ærede Medlem sin Beregning, og det vil da vistnok findes, at 10 Kr. aarlig pr. Td. Hartkorn i en Mennekealder er en ganske alvorlig Byrde, særlig for en Egn som den, der her er Tale om. Jeg har ikke Tallene ved Haanden, men jeg skulde tage meget feil, om den ærede Ordfører ikke har glemt at beregne Rente af Kapitalen, og har den ærede Ordfører glemt det, saa vilde de ærede Medlemmer let se, at, naar man lægger Renten af Laanet til de 10 Kr. pr. Td. Hartkorn i en Mennekealder, eller lad det nu være 26 Mar, saa kommer der et ganske alvorligt Plus til, saa der er altsaa nok nogen Føie til at sige, at det er alvorlige Ting, man indlader sig paa. Jeg tror, at det er mere, end man billigvis kan paalægge en saadan Egn. Mere, end den kan bære. — Det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (H. S. Hansen) mente ikke, at man kunde stille Staten fra Befolkningen; der var ikke her Tale om to Interessjer, men om en fælles Interesse, sagde han. Til en vis Grad kan det

ærede Medlem jo have Ret heri, men jeg maa dog dertil bemærke, at hvilke Offre Staten kan bringe til Fordel for en Del af Befolkningen, dog er Noget, der fortjener en nærmere Overveielse. Et slutte saaledes: Her er et Ønske, som Befolkningen nærer, sølgelig maa Staten ogsaa have det Ønske uden Hensyn til, hvad det vil koste, gaar dog ikke an. Man maa dog have Lov til at anvende sin Kritik paa det, der forelægges, og her tror jeg da, at de Offre, man vil forlange, ere altfor store, ikke at tale om, at man ingenlunde kan gaa ind paa Projektet i sig selv. Jeg har tilladt mig at bemærke, at Staten efter mit Stjøn ikke vil komme til at vælge denne Retningslinie, og hvad svares der saa dertil fra forskellige Sider? Der svares: Det er jo det Samme, for vi skulle naturligvis ogsaa have en Bane fra Viborg til Herning. Herning skal nu være en Stjerne i Jylland, et Krydsningspunkt for Baner i alle Retninger, i Nord, Øst, Syd og Vest, og saa vilde vi ogsaa have en Jernbanelinie fra Give ned til Bramminge, det er Supplements-Baner. Overfor den Slags Betragtninger maa jeg dog vistnok have nogen Føie til vedblivende at paastaa, at det Spørgsmaal, hvorledes Linien skal drages, først maa overveies. Det gaar ikke an at drage en skjæv Linie, der til en vis Grad er en Dværbane; man kan ogsaa sige, at det er en Løgnadebane, der gaar fraa Vest til Øst. Det kan ikke gaa an at sige: Nu drage vi denne Linie, saa kunne vi jo altid rette denne. Ja vel, men vel at mærke ved at anlægge flere Baner, der blive smaa Stikbaner til den ene eller den anden Side, saa kan man komme, hvorhen man vil. Ja, jeg veed nok, at man kan komme, hvorhen man vil, naar man bliver ved at anlægge Baner i det Uendelige, men det er dog mindre vel betænt at stille sig saaledes. Nu gjøre vi først dette, og er der saa Noget i Veien med det, saa kunne vi altid gjøre noget Andet for at komme paa ret Kjøl igjen. Jeg tror ikke, at det Ræsonnement ret længe slaar til. — Der var en enkelt Taler, der flygtig berørte den ny Driftsplan, og udtalte, at Vestjyllands Egne vilde blive saa overordentlig uheldig stillede ved den. Men lad den dog træde i Kraft først, inden de fordomme den saa haardt. Jeg har tilladt mig at oplyse, at Fundamentet for Driftsforandringen var det, at man allerede af finantstuelle Grunde maatte indbringe Natiltoget Kjøbenhavn-Fredericia. Der gaar jo nu to Stog i hver Retning mellem Fredericia og Kjøbenhavn, og dem maatte man gjøre til et, fordi Udgiften var aldeles uoverkommelig. Deraf fulgte, at man maatte mangle nogen Tilslut-